

се отбележи, че това влияние в областта на речника е по-слабо, отколкото във фонетиката и морфологията. Тази несъразмерност би могла да се обясни с обстоятелството, че между среднобългарската и сръбохърватската лексика от XIV—XV вв. не е имало големи различия.

Ето някои думи от сръбски произход в езика на грамотите:

а) Съществителни имена

МЕЖИЯШИ и МЕГИЯШИ «крепостен селянин, съсед» (меѣаш): ПАНЬИ и МЕЖИЯШИ (1452, Costăchescu, II, 422); МЕГЕЯШИ ПО ШКОЛО (1514, Ștefulescu, 76).

КЪСКИ «къща»: КЪКЕ КАШЕ (1480, I. Bogdan, *Relații*, 164); ПОТРЕБНО С КЪКЕ (1508, Tocilescu, 469).

ЛЪК «лък»: ЛЪКОВЕ СЪ СТЪКЛАМИ (1432—1433, I. Bogdan, *Relații*, 62).
ОРЪЖИЕ «оръжие»: ОРЪЖИЯ И ШТИТОК (1451—1456, I. Bogdan, *Relații*, 88).

НОВАЦ «стотинка»: НИ ЕДИН НОВАЦ (1598, Ștefulescu, 297).

РСКА «ръка»: ШТ РСК... С РСК (1480, I. Bogdan, *Relații*, 160);
НА РСК (1509, Tocilescu, 475).

РСКАКИЦА «ръкавица»: РСКАКИЦЕ ШТ БОГАСИ... РАДИ РСКАКИЦ (1509, Tocilescu, 474—475).

ПШТ «път»: ЕСТ СЛОКОДИ... ПШТ (1476, I. Bogdan, *Relații*, 97); С ПШТ (1508, Tocilescu, 469) и ПШТИШТЕ (производна със суфикс -иште):
КЪСА ПШТИШТА (1458—1459, I. Bogdan, *Relații*, 93).

СКЕКИ МН. «свещи»: (1508, Tocilescu, 471).

ШЯК «чичо» (ујак и ујка): ДЕЛ ШКОМ СИ... ШМЕЛ ШКОМ СИ (1590, Ștefulescu, 287).

ЈЕМЪЦЪ или ЕМАЦ «поръчител»: ДЛЪЖНИКА НАН ЕМЦИ (1413, I. Bogdan, *Relații*, 4).

ПИСАЦ «писар, граматик»: БРАТША ШТ НЕЩЕШТ ПИСАЦ (1549, Ștefulescu, 124).

ККАР «загуба»: ДА МИ НЕ БЪДЕ ККАР (1482—1492, I. Bogdan, *Relații*, 204); ДА ШЧИНИ ККАР (Tocilescu, 468).

ПАСТЪХ «жребец»: ПАСТЪХ Е НАН ЖЪГАН (1496, I. Bogdan, *Relații*, 212).

б) Прилагателни

ДЪЖЕН «длъжен»: МИ Е ДЪЖЕН (1481, I. Bogdan, *Relații*, 285).

МОУДАР «мъдър»: ЧИСТОТОМЪ И МОУДРОМОУ (1491—1492, S. Dragomir, 76).

в) Местоимения

Я «аз»: СЪМЪ Я ШТАВИЛ (1431—1432, I. Bogdan, *Relații*, 59).

Неопределителното местоимение се среща често в м.р. мн.ч. — СКИ: СВИ ОБАДИ (1460, I. Bogdan, *Relații*, 102), и в ж.р. ед.ч. — СКА: ШЧИНА БИЛЕКА СКА (1489, Panaitescu, 384); СКА ВЛАШКА ЗИМАКЪ И КЪСИ БОЛЪРИ (1476, I. Bogdan, *Relații*, 98).

ТКО «кой»: ТКО Е ЛАГАЛ (Tocilescu, 465).